

FÄLLHORNET

och hur jag tappade åtta minuter på konkurrenterna på KOK:s tävling torsdagen den 28 april.

Jag kom snett på C-banan på väg till tredje kontrollen och kom in i ett relativt nygallrat bestånd av tall. Redan då borde jag ha anat oråd eftersom jag inte skulle passera ett sådant område på väg till kontrollen.

Plötsligt såg jag ett fällhorn från en kronhjort i riset på marken som jag som jägare måste stanna och beundra. Ett stort horn med sju taggar som innebär att hjorten bör ha varit en 14-taggare innan hornet föll. Dvs en väldig stilig kronhjort. Det kunde jag inte lämna kvar utan tog upp det för att ta med och lägga vid kontrollen. Det var stort åbåke att bära på och snart nog insåg jag att det inte var en bra ide.

Jag läste in mig på en sten och där la jag hornet för att hämta senare. Jag tog tredje kontrollen och gav mig iväg till den fjärde. Upplevelsen med fällhornet måste ha gjort mig så exalterad att jag missade den enkla kontrollen. En sten vid ett stigmors som jag också la bort några minuter på då jag bara tittade på kartan och inte på definitionen.

Dagen därpå åkte jag tillbaka till Katrineholm för att hämta hornet. Även då gick jag snett innan jag kom fram till stenen med hornet. Men det innebär att jag stötte två kronhjortar som stod i det täta tallpartiet. Jag förundras över att det kan finnas kronhjort på ett så litet område som den dagens tävlingsområde begränsat av den nya förbileden och villabebyggelsen på öster i Katrineholm.

Nu återstår att bestämma vad jag ska göra med fällhornet. Tanken flyger. Ett stiligt vandringspris till någon veteranorienterare som gjort något exceptionellt. Hur många klubbhus har inte ett pris på väggen med ett älghorn på. Självt har jag redan ett horn från en tiotaggare på väggen och som fungerar som klädhängare. Vi får se.

Jan Flodin